

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קל"ב ע"א

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קל"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מתושבחתא דא. ובגין דא, איהי סמוך לצלותא דמיושב, כמה דאוקימנא.

תרגום לעברית

אלא מתוך שפנסת ישראל לא מתקנת אלא מתורה שבכתב, משום כך צריך לומר אותה בראשית תקונייה, וזו התשפחת המעלה מכל שאר התשפחות שפעולם. והיא לא התתקנה מכאן כמו שהתתקנה מהתשפחת הזו, ולכן היא סמוכה לתפלת מיישב, כמו שבארנו.

טקסט הזוהר

בה שעתא כד שירתא דימא אתמר, מתעטרא כנסת ישראל בההוא כתרא, דזמין קודשא בריך הוא לאעטרא למלכא משיחא, וההוא (ח' ע"ב) כתרא גליפא מחקקא בשמהן קדישין, כמה דאתעטר קודשא בריך הוא ההוא יומא דאעברו ישראל ית ימא, ואטבע לכל משריין דפרעה ופרשוהי. בגין דא, בעי בר נש לשוואה רעותיה בהאי שירתא. וכל מאן דזכי לה בהאי עלמא, (ס' ע"א) זכי למחמי למלכא משיחא בתקונייה ההוא כתרא, ובחגירו דזינייה, וזכי לשבחא האי שירתא תמן, והא אוקימנא מלי.

באותה שעה כשנאמרת שירת הים, מתעטרת כנסת ישראל באותו כתר שעתיד הקדוש ברוך הוא לעטר את מלך המשיח, ואותו כתר גלוי וחקוק בשמות קדושים, כמו שהתעטר הקדוש ברוך הוא אותו יום שעברו ישראל את הים והטביע את כל מחנות פרעה ופרשיו. ומשום כך צריך אדם לשים רצונו בשירה הזו. וכל מי שזוכה לה בעולם הזה, זוכה לראות את מלך המשיח בתקוני אותו הכתר ובחגירת כלי זינו, וזוכה לשבח שירה זו שם, והרי בארנו את הדברים.

טקסט הזהיר

כיון דמטי בר נש לישתבח נטל קודשא בריך הוא ההוא כתרא, ושוי ליה קמיה, וכןסת ישראל שריאת לאתתקנא למיתי קמי מלכא עלאה. ואצטריך לאכללא לה, בתליסר מכילן דרחמי עלאי, דמנהון אתברכת. ואינון תליסר בוסמין עלאין, כמה דאת אמר, (שיר השירים ד) גרד וכרכום קנה וקנמון וגו', והכא אינון, שיר, ושבחה, הלל, וזמרה, עוז, וממשלה, נצח, גדולה, וגבורה, תהלה, ותפארת, קדושה. הא תריסר. ולבתר לחברא לה בהדיהו, ולומר ומלכות, והווי תליסר. בגין דאיהי מתברכא מנייהו.

תרגום לעברית

כיון שמגיע אדם לישתבח, נוטל הקדוש ברוך הוא אותו הכתר ושם אותו לפניו, וכןסת ישראל מתחילה להתתקן לבא לפני המלך העליון, וצריך לכלל אותה בשלש עשרה מדות הרחמים העליונות שמהן מתברכת, והם שלשה עשר בשמים עליונים, כמו שנאמר (שיר השירים ד) גרד וכרכום קנה וקנמון וגו', וכאן הם: שיר, ושבחה, הלל, וזמרה, עוז, וממשלה, נצח, גדולה, גבורה, ותפארת, קדושה. הרי שנים עשר. אחר כך לחברה עמם ולומר ומלכות, והיו שלשה עשר, משום שהיא מתברכת מהם.

ועל דא אצטריק, בשעתא דאתכלילת בינייהו, לשוואה לפא ורעותא בהאי, ולא לישתעי כלל, דלא לפסוק בינייהו. ואי פסיק בינייהו, מתחות גדפי כרוביאי נפיק חד שלהובא, וקארי בחילא ואמר, פלניא די פסיק גאותא דקודשא בריה הוא, ישתעי ויתפסק, דלא יחמי גאותא דמלכא קדישא, כמה דאת אמר (ישעיה כו) וכל יראה גאות ה', בגין דאלין תליסר אינון גאות יי'.

תרגום לעברית

ולכן צריך בשעה שנכללת ביניהם, לשים בזה לב ורצון ולא לדבר כלל, שלא להפסיק ביניהם, ואם מפסיק ביניהם, יוצאת שלהבת אחת מתחת כנפי הכרובים, וקוראת בחיל ואומרת: פלוגי שהפסיק את גאות הקדוש ברוך הוא, יתכלה ויתפסק, שלא יראה גאות המלך הקדוש, כמו שנאמר (ישעיה כו) וכל יראה גאות ה', משום ששלשה עשר האלה הם גאות ה'.

טקסט הזוהר

מכאן ולהלאה אל ההודאות כו', דא מלכא עלאה דשלמא כלא דייליה, בגין דכל הני שבחן אינון לגבה דכנסת ישראל כד משתבחה במשרייתא דלתתא. כמה דאת אמר שיר השירים אשר לשלמה, למלכא דשלמא דייליה, מתמן ולהלאה, (ישעיה מה) יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל. והא אתערנא ביה, ואתערו חבריאי דהני אינון תיקונין דעלמא עלאה. (אל אדון).

תרגום לעברית

מכאן והלאה - אל ההודאות כו'. זה המלך העליון שהשלום כלו שלו, כמו שנאמר, שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו. משום שכל השבחים הללו הם אל כנסת ישראל כשמשתבחת במחנה שלמטה, כמו שנאמר, שיר השירים אשר לשלמה,

לְמַלְךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. מִשָּׁם וְהִלָּאָה - יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרָא חֶשֶׁךְ עֲשֵׂה שְׁלוֹם וּבוֹרָא אֶת הַכֹּל.
וְהָרִי הַתְּעוֹרְרָנוּ בָּזָה, וְהַתְּעוֹרְרוּ הַחֲבֵרִים שְׁאַלָה הֵם תְּקוּנֵי הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן (אל אדון).

טקסט הזהור

א"ל בְּרוּי"ה: תְּקוּנֵי דְעֵלְמָא תַּתָּא, דְּאִינוּן כ"ב אַתְּוֹן זְעִירִין, בְּגִין דְּאִית (בראשית ג'
ע"ב) אַתְּוֹן רַבְרָבֵן, וְאַתְּוֹן זְעִירִין. אַתְּוֹן זְעִירִין, מְעֵלְמָא תַּתָּא. אַתְּוֹן רַבְרָבֵן, מִהֵוּא
עֵלְמָא דְּאִתִּי.

תרגום לעברית

א"ל בְּרוּי"ה - תְּקוּנֵי הָעוֹלָם הַתַּתָּוֶן, שֶׁהֵם כ"ב אוֹתִיּוֹת קְטָנוֹת, מִשּׁוּם שֶׁישׁ אוֹתִיּוֹת
גְּדוֹלוֹת וְאוֹתִיּוֹת קְטָנוֹת. הָאוֹתִיּוֹת הַקְטָנוֹת מִהָעוֹלָם הַתַּתָּוֶן, וְאוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת מֵאוֹתוֹ
עוֹלָם הַבָּא.

טקסט הזהור

בְּכֹלֹא אִינוּן רַבְרָבֵן, אִינוּן רַבְרָבֵן בְּגִמְיָהּ. כֹּד (לא) אַתְּיִין יַחֲדָאִין אִינוּן רַבְרָבֵן (נ"א
דְּכַר וְנוֹקְבָא פְּשִׁיטִין) דְּכֹד לֹא פְּשִׁיטִין יַתִּיר, אִינוּן אַתְּיִין כָּל אֶת וְאֶת בְּרִיתִכָּא דִּחְיָ לִיה,
כְּגוֹן שְׂבַחָא דְּשַׁבַּת דְּאִינוּן אַתְּוֹן דְּשַׁבַּח, אֶל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּיָהּ וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָּל
נִשְׁמָה. אֵלִין אַתְּוֹן בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ תִּיבִין, דְּאִינוּן חֲמִשִּׁין תַּרְעִין דְּעֵלְמָא דְּאִתִּי.

תרגום לעברית

בְּכֹל הֵן גְּדוֹלוֹת. הֵן גְּדוֹלוֹת בְּעֶצְמָן. כֹּאֲשֶׁר (לא) בָּאוֹת יַחֲדוֹת הֵן גְּדוֹלוֹת (זְכַר וְנוֹקְבָה
פְּשׁוּטִים). שְׂכַאֲשֶׁר הֵן לֹא פְּשׁוּטוֹת יוֹתֵר, הֵן בָּאוֹת כָּל אוֹת וְאוֹת בְּמִרְכָּבָה הָרְאוּיָה לָהּ,
כְּמוֹ שְׂבַח שֶׁל הַשַּׁבַּת שֶׁהֵם אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׂבַח: אֶל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּיָהּ וּמְבוֹרָךְ
בְּפִי כָּל נִשְׁמָה. אֵלוֹ אוֹתִיּוֹת בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ תִּבּוֹת, שֶׁהֵן חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא.

תִּרִין אַתּוֹן אַחֲרָנִין דִּי בְּסוּפָא: ש"ת. אֵינּוֹן בְּשִׁית שִׁית תִּיבִין, דְּאֵינּוֹן שִׁית סְטָרִין דְּעִלְמָא דְּאַתִּי, וְנִפְקִי מִתַּמָּן. כְּגוֹן: שְׂבַח יִתְנּוּ לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם. תַּפְאֶרֶת וּגְדוּלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחִיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ.

תרגום לעברית

שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת שְׂבִסוּף - ש"ת. הֵן בְּשֵׁשׁ שֵׁשׁ תְּבוּת, שֶׁהֵם שֵׁשֶׁת צְדִדֵי הָעוֹלָם הַבָּא, וְיוֹצְאוֹת מִשָּׁם כְּמוֹ: שְׂבַח יִתְנּוּ לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם. תַּפְאֶרֶת וּגְדוּלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחִיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ.

טקסט הזוהר

אֵלִין תִּרִין אַתּוֹן, בְּשִׁית שִׁית תִּרִין אַתּוֹן קִדְמָאִי, בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ. כְּלָהּ שְׁאָר אַתּוֹן דִּי בְּאִמְצָעִיתָא, כְּלָהּ בְּאַרְבַּע אַרְבַּע, בְּגִין דְּאֵינּוֹן בְּרָזָא דְּרִתִּיכָא עֲלָאָה, דְּאֵינּוֹן אַתּוֹן קִדְמָאִי וְאֵינּוֹן דְּבְּסוּפָא, אֵינּוֹן שְׁלִימוֹ דְּכ"ב אַתּוֹן, בְּגִין דְּאֵית בָּהּ כ"ב תִּיבִין, לְקַבֵּל כ"ב אַתּוֹן עֲלָאִין. אֲשֶׁתְּאָרוּ תַּמְנִיסָר אַתּוֹן אַחֲרָנִין, דְּקָא סְלָקִין בְּרִתִּיכִיָּהּ לְאַרְבַּע אַרְבַּע, לְשַׁבְעִין וְתִרִין תִּיבִין, דְּאֵינּוֹן רָזָא דְּשָׂמָא מִפְּרָשׁ, גְּלִיפָא קִדְיָשָׁא דְּע"ב אַתּוֹן, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְעַטֵּר בָּהּ. וְשָׂמָא דָּא, אִיהוּ מְעַטְרָא לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וְסָלִיק בְּרָזָא דָּא, לְאַתְעַטְרָא בָּהּ גּוֹ שְׁלִיחוּתָא (דְּמֵאֲרִיָּה) דְּשְׁכִינְתָּא.

תרגום לעברית

אֵלוּ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת בְּשֵׁשׁ שֵׁשׁ. שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת בְּחֵמֶשׁ חֵמֶשׁ. כָּל שְׁאָר הָאוֹתִיּוֹת שְׂבָאִמְצָעָה, כָּלֵן בְּאַרְבַּע אַרְבַּע, מִשּׁוּם שֶׁהֵן בְּסוּד הַמְּרַכְבָּה הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהֵן אוֹתִיּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת וְאוֹתֵן שְׂבִסוּף, הֵן שְׁלֵמוֹת כ"ב הָאוֹתִיּוֹת, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ בָּהֶן כ"ב תְּבוּת כְּנֻגַּד כ"ב הָאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת. נִשְׁאָרוּ שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת שְׁעוֹלוֹת בְּמִרְכְּבוֹתֵיהֶן

לְאַרְבַּע אַרְבַּע, לְשִׁבְעִים וּשְׁתֵּים תְּבוֹת, שֶׁהֵן סוּד הַשֵּׁם הַמְּפָרָשׁ, חֲקִיקָה קְדוּשָׁה שֶׁל שִׁבְעִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת שֶׁהַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא מְתַעֲטֵר בָּהֶן, וְהַשֵּׁם הַזֶּה מְעַטֵּר אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְעוֹלָה בְּסוּד זֶה לְהַתְעַטֵּר בָּהֶם תוֹךְ הַשְּׁלִיחוֹת (שֶׁל אֲדוֹנוֹ) שֶׁל הַשְּׂכִינָה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קל"ב ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וְסִימָנֶיהָ דְּאֵלִין אֲתוּוֹן, דְּקָא מְתַעֲטֵרֵן בְּשִׁבְחָא עֲלָאָה, דָּא קְדָמָאִי וְסוּפִי, דְּסִלְקִין בְּעֵטְרֵיהּ אֵינוֹן א''ת ב''ש. אֶלֶף בְּחֻמֶּשׁ. תִּי''ו בְּשִׁי''ת. בֵּית בְּחֻמֶּשׁ. שִׁי''ן בְּשִׁית. בְּגִין כֶּךָ רָזָא דְּא''ת ב''ש

תרגום לעברית

וְסִימָנֶיהָ שֶׁל אֱלֹהֵי הָאוֹתִיּוֹת שֶׁמְתַעֲטְרוֹת בְּשִׁבְחַ עֲלִיּוֹן - זֶה רֵאשׁוֹנוֹת וְסוּפִיּוֹת, שֶׁעוֹלוֹת בְּעֵטְרוֹתֶיהֶן אוֹתָן א''ת ב''ש: אֶלֶף בְּחֻמֶּשׁ. תִּי''ו בְּשִׁשׁ. בֵּית בְּחֻמֶּשׁ. שִׁי''ן בְּשִׁשׁ. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ הַסּוּד שֶׁל א''ת ב''ש כָּלֵל שֶׁל כ''ב אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן עֲטָרָה שֶׁל שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם שְׂבִילִים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.